

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15C/198/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113221488
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3113221488.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

.Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Ivetou Sopkovou v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 36 613 834 proti odporkyni O. T., št. občianke SR, nar. XX.XX.XXXX, bytom K. nad E., G. Y. XXXX/XX-XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, zastúpeného advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Stropkov, Nám. SNP 7, o zaplatenie 1713,16 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi 1 713,16€ s 8,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.713,16€ od 01.07.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania spočívajúcu v náhrade zaplateného súdneho poplatku 102,50€ a v trovách právneho zastúpenia 512,54€, ktorú sumu jej súd povoľuje splácať v splátkach po 50,-€ mesačne, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy k 25-temu dňu v mesiaci, až do úplného zaplatenia, pod následkom straty výhody plnenia v splátkach v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom, doručeným súdu dňa 20.08.2013, domáha od odporkyne zaplatenia sumy 1 713,16 € s 8,5 % ročným úrokom z omeškania za obdobie od 01.07.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.02.2006, uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa, Slovenská sporiteľňa, a.s, a odporkyňou, na základe ktorej bol odporkyni poskytnutý úver. Odporkyňa neplnila svoje povinnosti zo zmluvy, neplatila splátky v stanovených termínoch. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.09.2012 bola pohľadávka voči odporkyni postúpená na postupníka- navrhovateľa. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala táto sumu 2 745,90 €, ktorá pozostávala z istiny 2 290,09 €, úroku 232,66 € a ostatného príslušenstva 223,15 €. V tomto konaní si ale sumu 223,15 € neuplatňuje. Právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni úver 1 825,67 €, ktorý mala splatiť v mesačných splátkach po 26,26 €, vždy k 20. dňu v mesiaci. V tomto konaní si uplatňuje splátky splatné v období od 20.08.2010 do 20.01.2016 v počte 66 a v celkovej výške 1 733,16 €, pretože navrhovateľ dňa 12.06.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšok splátok si v konaní neuplatňuje.

Dňa 01.10.2013 do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporkyne, ktorý dňa 01.07.2014 doručil súdu vyjadrenie k žalobnému návrhu, v ktorom uviedol, že pôvodný veriteľ je bankou, ktorá nemohla navrhovateľovi postúpiť živú pohľadávku, pretože bankové úvery môže poskytovať a spravovať iba banka. Predmetom postúpenia pohľadávky potom mohla byť len pohľadávka z ukončeného zmluvného vzťahu. V tomto smere poukázal na § 92 ods. 8 zákona o bankách a dôvodovú správu k predmetnému zákonnému ustanoveniu, v zmysle ktorých môže byť predmetom postúpenia pohľadávky z banky na inú osobu, nebanku, len pohľadávka zodpovedajúca nesplácanému dlhu, teda podľa jeho názoru len

splátka úveru, ktorá je nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti. Z tohto dôvodu namietol aktívnu legitimitáciu navrhovateľa. Zároveň musí byť splnená podmienka, že banka vyzve písomne klienta na úhradu peňažného záväzku, čo navrhovateľ nepreukázal. Zdôraznil, že ku dňu postúpenia pohľadávky nemohol existovať dlh odporkyne výške 2 745,90 €, pretože táto suma predstavuje skapitalizovanú sumu celého úveru, ktorý má trvať až do roku 2016. V tomto smere poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 07.05.2014 č.k. 8C/156/2012-279. Na základe uvedeného vzniesol námietku aktívnej legitimitácie navrhovateľa. Navrhol, aby súd žalobu zamietol a priznal mu trovy konania.

Navrhovateľ sa k uvedenému vyjadril podaním zo dňa 28.07.2014 tak, že s právnym názorom vedľajšieho účastníka nesúhlasil a mal za to, že je možné postúpiť aj nezosplatenú pohľadávku banky osobe, ktorá bankou nie je.

Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, na ktorom za splnenia podmienok podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti vedľajšieho účastníka a jeho zástupcu, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd konal v ich neprítomnosti; vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 02.05.2006 vrátane Všeobecných obchodných podmienok, zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 27.09.2012, pokusom o zmier a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 12.06.2013, výsluchom odporkyne, ostatným spisovým materiálom a zistil nasledovné:

Dňa 07.02.2006 bola medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Suché Mýto 4, IČO: 00 151 653 ako veriteľom (ďalej len „veriteľ“) a odporkyňou ako dlžníkom, uzavretá zmluva o splátkovom úvere, na ktorej základe veriteľ poskytol odporkyni úver 1 825,67 €/ 55 000,- Sk, ktorý sa zaviazala splatiť v pravidelných 119 mesačných splátkach po 26,26 €/ 791,- Sk vždy k 20. dňu v mesiaci. Poplatok za poskytnutie úveru 36,51 €/ 1 100,- Sk bol splatný v deň podpisu zmluvy. Prvá splátka bola stanovená na deň 20.03.2006 a posledná na deň 20.01.2016. Výška úrokovej sadzby bola premenlivá, ku dňu podpisu zmluvy 10,10 % ročne, poplatok za správu úveru bol 1,66 €/50,- Sk mesačne. Ročná percentuálna miera nákladov bola 5,64 %.

Súčasťou zmluvy o splátkovom úvere boli aj Všeobecné obchodné podmienky v ktorých v bode 7.6.1 je dojednané oprávnenie veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy o úvere okrem iného v prípade, že je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní alebo je v omeškaní so splatením poplatkov spojených s úverom, ktoré trvá viac ako 10 dní.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.09.2012 bola pohľadávka voči odporkyni postúpená postupcom- Slovenská sporiteľňa, a.s., na postupníka- navrhovateľa. Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok predstavoval zostatok pohľadávky odporkyne ku dňu postúpenia sumu 2 745,90 €, z toho istina 2 290,- € a úroky sumu 419,93€. Celkový počet dní omeškania bol 1 274.

Právny nástupca veriteľa- navrhovateľ využil z toho dôvodu svoje oprávnenie požadovať okamžité predčasné splatenie všetkých dlžných čiastok ku dňu 12.06.2013, a to pokusom o zmier zo dňa 12.06.2013. Odporkyňa vyzval na plnenie dlhu najneskôr do 15 dní odo dňa doručenia oznámenia.

Odporkyňa na pojednávaní uviedla, že do tejto situácie sa dostala aj preto, že 29.11.2010 jej zomrel manžel. Takých vecí má viac. Teraz býva v prenájme s nepĺnoletou dcérou a pĺnoletým synom. Za byt platí asi 200,-€ mesačne. Syn sa teraz zamestnal, ale ešte nemal výplatu. Ona je nezamestnaná a poberá len vdovský a sirotský dôchodok 450,-€ mesačne.

Súd vec posúdil podľa ustanovení právnych predpisov, účinných ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 07.02.2006.

Podľa § 497 Obch.zák. v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ ,b/ z.č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere na účely tohto zákona sa rozumie: spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba

a pre príslušníkov svojej domácnosti, predávajúcim podnikateľ, 4) ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Podľa § 23a ods. 3 1,2 č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 13d) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 52 ods. 1 až 3 z.č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 52 ods. 1-4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom odo dňa 01.01.2008 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti..

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a/ zákona 258/2001 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

Podľa § 2 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie

ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad..

Na základe vykonaného dokazovania v predmetnej veci a uvedených zákonných ustanovení mal súd za to, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa (ako veriteľom) a odporkyňou (ako dlžníčkou) vznikla zmluva o úvere podľa § 497 a nasl. Obch.zák. - dvojstranný záväzkovoprávny vzťah, podľa ktorého právnemu predchodcovi navrhovateľa vznikla povinnosť poskytnúť odporkyňi úver a odporkyňa povinnosť vrátiť ho podľa dohodnutých podmienok v úverovej zmluve. Zmluva obsahuje po právnej stránke všetky znaky a podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obch.zák.. Odporkyňa akceptovala jednotlivé ustanovenia tejto zmluvy ich podpísaním, a preto mala povinnosť za predmet zmluvy riadne a včas zaplatiť, teda vrátiť požičané finančné prostriedky tak, ako sa k tomu zmluvou zaviazala.

Súd ďalej zmluvu o splátkovom úvere vyhodnotil ako typovú spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 2 písm. b/ a § 23a ods. 1,2 z.č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu. Základnou črtou typizovaných spotrebiteľských zmlúv je totiž to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Právny vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou túto charakteristiku spája, pretože zmluva bola vyhotovená ako formulár a jej súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností Všeobecné obchodné podmienky, pričom text dokumentov odporkyňa ovplyvniť nemohla, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Je pritom nepochybné, že právny predchodca navrhovateľa pri uzavieraní zmluvy vystupoval v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a odporkyňa v čase uzavretia zmluvy nekonala v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti, zmluvu podpísala ako fyzická osoba za účelom priamej osobnej spotreby pre seba, resp. pre príslušníkov svojej domácnosti.

Pojem spotrebiteľská zmluva do Občianskeho zákonníka zaviedla jeho novela z.č. 150/2004 Z.z., ktorú úpravu neskôr výrazne pozmenil z.č. 568/2007 Z.z. (a neskôr i ďalšie čiastkové novelizácie). Spotrebiteľská zmluva pritom nie je samostatný typ zmluvy, ale ide o druh zmluvy, pre ktorú právne predpisy (nielen Občiansky zákonník) stanovujú osobitné podmienky a určujú jej náležitosti. Právna úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromnoprávných vzťahoch. Ako je uvedené vyššie, zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcami bol síce tzv. absolútnym obchodom, čo však v zmysle uvedeného nevylučuje možnosť a povinnosť súdu aplikovať na ten istý právny vzťah i ustanovenia spotrebiteľského práva slúžiace na ochranu spotrebiteľa. Z materiálneho hľadiska sa totiž pozícia zmluvnej strany, uzatvárajúcej zmluvu pred účinnosťou novely Občianskeho zákonníka z.č. 568/2007 Z.z. nelíšila od pozície spotrebiteľa, uzavierajúceho zmluvu už v režime spotrebiteľských zmlúv podľa § 52 a nasl. Obč.zák. v znení účinnom od 01.01.2008.

Predmetná zmluva o splátkovom úvere zo dňa 07.02.2006 je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu. Odporkyňa zmluvu podpísala ako fyzické osoby a zo samotnej zmluvy nevyplýva účel použitia poskytnutých peňažných prostriedkov. Posúdenie predmetného právneho vzťahu ako spotrebiteľského úveru nevylučuje ust. § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, kde sú taxatívne vymenované zmluvy, na ktoré sa daný zákon nevzťahuje. Právny vzťah medzi účastníkmi možno podradiť pod ust. § 2 písm. b/ citovaného zákona a zmluva by mala obsahovať náležitosti, stanovené v § 4 ods. 1,2 zákona.

Súd po preskúmaní veci konštatoval, že zmluva o splátkovom úvere obsahuje všetky náležitosti, stanovené v § 4 ods. 1,2 z.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku

zmluvného vzťahu, a to vrátane náležitosti, ustanovenej v § 4 ods. 2 písm. g/ z.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - RPMN daného úveru v hodnote 5,64 %.

Je pravdou, že predmetná zmluva o úvere obsahuje dojednanie o úrokovej sadzbe 10,10% ročne a dojednanie o mesačnom poplatku za správu úveru 1,66 € mesačne, pričom podľa zmluvy má RPMN úveru predstavovať len 5,64 %. Súd však zohľadnil, že takto vypočítaná sadzba RPMN vychádza z Prílohy č. 1 zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, ktorá ustanovovala spôsob výpočtu RPMN nesprávnym spôsobom. Z dôvodovej správy k z.č. 264/2006 Z.z. vyplýva, že do účinnosti tejto novely (dňa 01.07.2006) zákon upravoval v prílohe výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov pri spotrebiteľských úveroch, ktorý vzorec pre tento výpočet však neodráža časovú hodnotu peňazí. Tento vzorec na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov je správny iba pre prípad, že poskytnutý spotrebiteľský úver bude splatený jednou splátkou bez akýchkoľvek ďalších poplatkov. V odlišnom prípade takto vypočítaná miera nákladov podhodnocuje skutočnú mieru nákladov a spotrebiteľ dostane skreslené informácie o nákladoch spojených s úverom. Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/7/ES zo 16. februára 1998, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 87/102/EHS o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov vzťahujúcich sa na spotrebiteľský úver bola v prílohe I smernice ustanovená základná rovnica vyjadrujúca rovnosť poskytnutých úverov na jednej strane a splátok a nákladov na druhej strane, pričom po dosadení všetkých prvkov rovnice, ktoré sú známe zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, možno algebrou alebo pomocou série aproximácií vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov poskytnutého spotrebiteľského úveru. Predmetná smernica nebola Slovenskou republikou transponovaná v správnom znení, čo však v tomto prípade nemožno bez ďalšieho pričítať na ťarchu veriteľa - dodávateľa. Až s účinnosťou od 01.07.2006 bola novelou - z.č. 264/2006 Z.z. zabezpečená riadna transpozícia vzorca pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov tak, aby výsledok odrážal skutočnú mieru nákladov. Súd pritom zohľadnil i fakt, že ide o úver, poskytnutý pôvodne bankou, ktorá spadá pod bankový dohľad Národnej banky Slovenska, pričom výška dojednaných úrokov 10,10 % ročne je v súlade s dobrými mravmi i so sadzbami úrokov, za ktoré poskytovali úvery aj iné banky na slovenskom peňažnom trhu, čo znamená, že predstavuje obvyklú odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov formou úverov bankami spotrebiteľom v čase poskytnutia úveru.

Na základe uvedeného súd konštatoval, že odporkyni vznikla povinnosť vrátiť dlh tak, ako sa k tomu zmluvou o splátkovom úvere zaviazala, teda v 119 mesačných splátkach po 26,26 €, vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc dňom 20.03.2006 do dňa poslednej splátky 20.01.2016. Nakoľko svoju povinnosť odporkyňa neplnila riadne, navrhovateľ oprávnené, v súlade s bodom 7.6.1 písm. a/ Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy o splátkovom úvere vyhlásil ku dňu 12.06.2013 splatnosť celého dlhu odporkyne. Týmto dňom potom nastala zročnosť dlhu ako celku t.j. nielen tých splátok, ktoré odporkyňa dlhovali dovtedy, ale aj tých, ktoré sa mali splatiť len v budúcnosti. Navrhovateľ si však v tomto konaní uplatnil len dlžné splátky za obdobie od 20.07.2010 do 20.01.2016 a zvyšok dlhu si od odporkyne neuplatňuje. Súd potom konštatoval, že navrhovateľ sa od odporkyne domáha len toho, na čo má vo vzťahu k nim právo a jeho nárok posúdil ako dôvodný v celom rozsahu.

Odporkyňa svoj dlh navrhovateľovi, resp. jeho právnomu predchodcovi nezaplatila včas, a je preto v omeškani so zaplatením, a to odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tej- ktorej splátky. Navrhovateľovi tak popri práve na zaplatenie zvyšku dlhu 1.733,16€ vzniklo podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. i právo na úrok z omeškania vo výške určenej podľa § 10c v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Navrhovateľ si uplatnil úrok z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 1 733,16 € od 01.07.2013 do zaplatenia. Základná úroková sadzba ECB platná od 08.05.2013 do 12.11.2013 bola 0,5 % a navrhovateľovi tak súd priznal aj úrok z omeškania v uplatnenej výške.

Pokiaľ vedľajší účastník namietal, že pôvodný veriteľ nemohol previesť na navrhovateľa živý úver, súd konštatoval, že táto námietka nie je dôvodná. Je pravdou, že vo veci sa jedná o tzv. bankový úver, ktorý bol odporkyni poskytnutý bankou, ktorá podniká na základe povolenia v zmysle § 2 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 1 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách. Odhliadnuc od skutočnosti, že slovenský právny poriadok nepozná termín „živý úver“, žiadne zákonné ustanovenie neobmedzuje banku, ktorá poskytla úver podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z., aby kedykoľvek počas trvania zmluvného vzťahu, alebo i po jeho zániku, postúpila pohľadávku voči dlžníkovi z daného úveru na tretiu osobu. Uvedené nemožno vyvodit' ani výkladom ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, resp. dôvodovej správy k tomuto zákonnému ustanoveniu. Zákonné ustanovenie hovorí o tom, že ak je napriek písomnej výzve banky jej klient nepretržite dlhšie

ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, môže banka, za splnenia ďalších podmienok (ak klient pred postúpením pohľadávky neuhradí banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; existencia písomnej výzvy banky na plnenie) svoju pohľadávku zodpovedajúcu celému tomuto peňažnému záväzku (nielen časti) postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Uvedený výklad korešponduje i s dôvodovou správou k tomuto zákonnému ustanoveniu, ktorá hovorí o pohľadávke, zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, nielen nesplácanej časti dlhu. V prípade, že dlžník neplní splátky úveru včas a riadne, znamená to nesplácanie celej pohľadávky, ktorú môže následne banka i za trvania zmluvného vzťahu postúpiť inej osobe, ktorá nemusí byť bankou.

Taktiež námietku vedľajšieho účastníka, že ku dňu postúpenia pohľadávky nemohol existovať dlh odporkyne výške 2 745,90 €, pretože táto suma predstavuje skapitalizovanú sumu celého úveru, ktorý má trvať až do roku 2016, súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 525 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

Pohľadávku možno postúpiť písomnou zmluvou, na základe ktorej namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) nastúpi do trvajúceho záväzku nový veriteľ (postupník). Vo všeobecnosti platí zásada, že postúpiť možno akúkoľvek pohľadávku, okrem pohľadávok definovaných v § 525 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka. Nevyhnutným predpokladom postúpenia pohľadávky však vždy je, že musí ísť o pohľadávku určitú (identifikovateľnú) a existujúcu. Postúpiť možno teda aj doposiaľ nesplátnú pohľadávku, resp. pohľadávku, ktorá je splatná len čiastočne, pokiaľ nejde zároveň o pohľadávku, popísanú v § 525 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka.

Ako je uvedené vyššie, zmluvou o splátkovom úvere sa odporkyňa zaviazala splácať úver, ktorý jej právny predchodca navrhovateľa poskytol vo výške 1 825,67 €, v mesačných splátkach po 26,26 €, vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc dňom 20.03.2006 do dňa poslednej splátky 20.01.2016. Celkom sa teda zaviazala zaplatiť 119 splátok po 26,26 €, t.j. sumu 3 124,94 €. Dňa 27.09.2012 došlo k postúpeniu pohľadávky zo strany veriteľa na navrhovateľa, pričom pohľadávka bola na neho postúpená v celkovej výške 2 745,90 €, s tým, že splatnosť celého úveru nastane až dňom 20.01.2016 (príloha č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky). Z uvedeného vyplýva, že pôvodný veriteľ postúpil na navrhovateľ pohľadávku, ktorá bola nepochybne už čiastočne splatná (splátky splatné v období odo dňa uzavretia zmluvy o splátkovom úvere do dňa postúpenia pohľadávky) a čiastočne nesplátná (splátky splatné v období odo dňa nasledujúceho po dni postúpenia pohľadávky do dňa konečnej splatnosti úveru 20.01.2016), v celkovej výške 2 745,90 €, čo zákon nevylučuje, pričom je len vecou zmluvných strán zmluvy o postúpení pohľadávok, akým spôsobom postupovanú pohľadávku identifikujú tak, aby bola dostatočne určitá, a teda argument vedľajšieho účastníka nie je dôvodný. V konaní pritom nebolo zistené, že by pohľadávka zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 07.02.2006 predstavovala niektorú z pohľadávok definovaných v § 525 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, čo by vylučovalo jej spôsobilosť na postúpenie.

Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Súčasťou rozsudku je i výrok o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd priznáva náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V zmysle § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola priznaná náhrada trov konania, je ten, komu bola uložená náhrada týchto trov povinný zaplatiť ju advokátovi.

Súd pri rozhodovaní o trovách konania postupoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal plnú náhradu trov konania, ktoré spočívali v zaplatenom súdneho poplatku 102,50

€ a v trovách právneho zastúpenia 512,54 € podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za 3 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky), podanie návrhu (§ 13a ods. 1 písm. c/ cit. vyhlášky), účasť na pojednávaní 19.08.2014 (§ 13a ods. 1 písm. d/ cit. vyhlášky) á 81,33 €, 2 x náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky) vo výške 7,81€ (rok 2013), 1 x 8,04 € (rok 2014) spolu vo výške 23,66 €. Ďalej zástupcovi navrhovateľa patrí náhrada za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky za cestu na pojednávanie súdu dňa 19.08.2014 6 polhodín á 13,40 €. Taktiež mu patrí náhrada cestovných výdavkov podľa § 15 ods. 1 vyhlášky za cestu pojednávanie dňa 19.08.2014 za trasu Bratislava - Trenčín a späť, t.j. 280 km nasledovne: paušálna náhrada 51,24 € (280 km x 0,183 €) + náhrada za spotrebované PHM 27,83 € (280 km x spotreba 7,1 l /100 km x cena PHM 1,4/ 1l a DPH 85,42 €. Trovy právneho zastúpenia tak predstavujú spolu sumu 512,54 €.

Súd podľa § 160 ods. 1 veta druhá O.s.p. povolil odporkyni splácať dlh navrhovateľovi v mesačných splátkach po 50,- € počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, vždy k 25. dňu v mesiaci tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Súd sa pri posudzovaní žiadosti odporkyne o plnenie dlžnej sumy v splátkach neriadil len jej žiadosťou, ale i výškou priznaného plnenia, pre ktorú je výška určených splátok primeraná, osobnými a majetkovými pomermi odporkyne a skutočnosťou, že pre navrhovateľa nebude plnenie dlhu v splátkach ťaživé. Súd tiež prihliadol na skutočnosť, že navrhovateľ s plnením dlhu v splátkach súhlasil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd (štvormo).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.